

اثر شدت تمرین استقامتی بر هورمون‌های جنسی و بهبود سندروم تخدمان پلی کیستیک در موش‌های صحرایی

نویسنده‌گان:

مریم السادات میری^{*}، دکتر اصغر فیک سروش^۱، دکتر حجت الله کریمی جشنی^۲، حسین کارگر جهرمی^۳، سعید سبحانیان^۴

۱- گروه تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد جهرم، جهرم، ایران.

۲- گروه علوم تاریخی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران

۳- مرکز تحقیقات زئونوز، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران

۴- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران

Journal of Jahrom University of Medical Sciences, Vol. 11, No. 3, Fall 2013

چکیده:

مقدمه: افزایش وزن و تجمع توده چربی از عوامل ایجاد سندروم تخدمان پلی کیستیک (PCOS) است. پژوهشگران ورزش‌های سیکل استروس بودند، به دو گروه سالم (n=۱۰) و پلی کیستیک (n=۳۰) تقسیم شدند. سپس گروه پلی کیستیک به وسیله تزریق استرادیول والرات بعد از گذشت ۶۰ روز بیمار شدند و به تعداد مساوی در سه گروه شاهد، گروه ورزش با شدت کم (۲۵ متر در دقیقه) و گروه ورزش با شدت متوسط (۲۸ متر در دقیقه) قرار داده شدند. تمرینات شش جلسه در هفته و هر جلسه به مدت هشت هفته انجام گرفت. نمونه سرم تهییه و فاکتورهای خونی LH، FSH، تستوسترون آزاد و استروژن به روش الیزا اندازه گیری شدند.

روش کار: ۴۰ سر موش صحرایی ماده نژاد ویستار با وزن 180 ± 20 گرم که دارای ۲ الی ۳ دوره متوالی سیکل استروس بودند، به دو گروه سالم (n=۱۰) و پلی کیستیک (n=۳۰) تقسیم شدند. سپس گروه پلی کیستیک به وسیله تزریق استرادیول والرات بعد از گذشت ۶۰ روز بیمار شدند و به تعداد مساوی در سه گروه شاهد، گروه ورزش با شدت کم (۲۵ متر در دقیقه) و گروه ورزش با شدت متوسط (۲۸ متر در دقیقه) قرار داده شدند. تمرینات شش جلسه در هفته و هر جلسه به مدت هشت هفته انجام گرفت. نمونه سرم تهییه و فاکتورهای خونی LH، FSH، تستوسترون آزاد و استروژن به روش الیزا اندازه گیری شدند.

یافته‌ها: غلظت هورمون FSH در گروه ورزش با شدت کم افزایش معناداری نسبت به گروه کنترل سالم و شاهد نشان داد. غلظت هورمون تستوسترون آزاد در گروه ورزش با شدت متوسط افزایش معناداری نسبت به گروه شاهد از خود نشان داد ($p < 0.05$). در غلظت استروژن تغییر معناداری نسبت به گروه کنترل سالم و شاهد مشاهده نشد ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: ورزش با شدت متوسط و به ویژه با شدت کم احتمالاً در تغییر مقدار هورمون‌های جنسی (FSH و تستوسترون آزاد) و بهبود عوارض سندروم تخدمان پلی کیستیک مؤثر می‌باشد.

واژگان کلیدی: تمرین، سندروم تخدمان پلی کیستیک، هورمون‌های جنسی، رت

J Jahrom Univ Med Sci 2013;11(3):39-47

مقایسه با مقادیر زمان استراحت افزایش یا کاهش یابد. اگر چه اهمیت فیزیولوژیکی بسیاری از این تغییرات در حال حاضر شناخته نشده است، ولی این واقعیت که آن‌ها نسبت به فعالیت‌های ورزشی عکس العمل نشان می‌دهند، خود کمال اهمیت را دارد [۲]. آن چه مسلم است، نایاب‌وری یکی از مشکلات عمدۀ پزشکی در دنیای امروزی است، به طوری که میزان آن در جهان از سال ۱۹۵۵ تاکنون افزایش یافته و هم اکنون ۱۰-۱۵ درصد از زوج‌ها از این مشکل رنج می‌برند [۳].

مقدمه:

اهمیت فعالیت‌های ورزشی در سلامت و بهداشت تن و روان افراد جامعه کاملاً آشکار و به عنوان جزء جدای‌پذیری از بهداشت تن و روان شناخته شده است. توجه به ورزش زنان به عنوان بخش عمده‌ای از پیکره جامعه با در نظر گرفتن شرایط و نیازهای فیزیولوژیکی آن‌ها ضروری است [۱]. فعالیت‌های بدنی و تمرینات ورزشی سبب می‌شود که مقدار برخی هورمون‌ها در

* نویسنده مسئول، نشانی: دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم، ایران

تلفن تماس: ۰۹۱۷۹۱۷۰۳۱۳

پست الکترونیک: amoozesh.miri@yahoo.com

دربافت: ۱۳۹۱/۰۸/۱۰

اصلاح: ۱۳۹۲/۰۲/۱۰

پذیرش: ۱۳۹۲/۰۳/۰۸

کمتر از گروه کنترل کم تحرک می باشد [۱۴]. همچنین در سال ۲۰۱۱ بیان شد که ورزش می تواند باعث افزایش هورمون های تخدمانی شده و این وضعیت نشان دهنده این است که سازوکارهای همراه با اختلال عملکرد تخدمان می تواند با ورزش بهبود یابد [۱۵]. با توجه به اهمیت ورزش برای درمان بسیاری از بیماری ها از جمله بیماری های هورمونی زنانه و با توجه به این نکته که تاکنون در ارتباط با شدت تمرین بر درمان سندروم تخدمان پلی کیستیک تحقیقی صورت نگرفته است؛ پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر تمرینات استقامتی با شدت کم و متوسط بر بهبود سندروم تخدمان پلی کیستیک القا شده در موش های بالغ ماده اجرا شد.

روش کار:

پژوهش حاضر به صورت تجربی و در محیط آزمایشگاه انجام شد. کلیه اصول اخلاقی کار با حیوانات آزمایشگاهی در این پژوهش رعایت شده است. تعداد ۴۰ سرموش صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار با وزن 180 ± 20 گرم و سن $80-90$ روز از مرکز تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی شیراز تهیه شد. موش ها در خانه حیوانات دانشگاه آزاد اسلامی چهرم به مدت ۲ هفته در شرایط آزمایشگاهی استاندارد (دمای 23 ± 2 درجه سانتی گراد و چرخه ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی) قرار گرفتند. موش ها در قفس های پلکسی گلاس با درب مشبک نگهداری می شدند و از غذای مخصوص جوندگان (تهیه شده از شرکت دام و طیور شیراز) استفاده می کردند. همچنین آب به وسیله بطری شیشه ای مخصوص در اختیار آن ها قرار می گرفت. قفس آن ها هفتگه ای ۳ بار با الكل $\leq 70\%$ خدعت گفتنی می شد.

روش برانگیختن سندروم تخدمان پلی کیستیک

برای القاء فوتیپ سندروم تخدمان پلی کیستیک روش های القاء هورمونی و غیر هورمونی متنوعی از جمله هورمون تستوسترون، استراديول والرات، دهیدروابی آندرسترون، آدرنوکورتیکوتروپین و استفاده از نور طلایی مدت وجود دارد [۱۶-۱۹]. در این تحقیق از روش القاء هورمونی با استراديول والرات استفاده شد. حیواناتی برای مطالعه انتخاب شدند که پس از آزمایش اسپیر واژینال روزانه، دارای ۲ الی ۳ دوره متوالی منظم سیکل استروس در مدت ۱۲ تا ۱۴ روز بودند. از ۴۰ سررت دارای سیکل منظم استروس، ۳۰ موش به طور تصادفی انتخاب شدند و به تمامی آن ها به جز گروه کنترل معمولی، دوز 4 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن استراديول والرات که در $1/2$ میلی گرم روغن کنجد به عنوان حلال، حل شده بود به صورت عضلانی و یکبار در ناحیه کشاله ران در سطح شکمی تزریق شد [۱۷-۲۰]. برای اطمینان از القاء سندروم تخدمان پلی کیستیک در

یکی از شایع ترین علل نایابوری سندروم تخدمان پلی کیستیک (PCOS - polycystic ovary syndrom) می باشد (۲۰ درصد علل نایابوری زوجین) و ۶-۸ درصد زنان در سنین باروری به اختلال دستگاه غدد درون ریز مبتلا هستند [۴-۵]. سندروم تخدمان پلی کیستیک مجموعه ناهمگونی از علائم و نشانه هایی است که طی خفیف تا شدید اختلالات تولید مثلی، اندوکرین و عملکرد های متابولیک را تشکیل می دهد. این سندروم یک اختلال چند عاملی است. تصور می شود که این بیماری سبب شناسی ژنتیکی داشته باشد، اما شدت و دوره بیماری با تغییر سیک زندگی خصوصاً شاخص توده بدنی تعیین می شود. ۸۰ درصد خانم هایی که از عدم تخمک گذاری رنج می برند، به سندروم تحریک بیش از حد تخدمان مبتلا هستند [۶]. از علائم مهم این سندروم می توان به سیکل های قاعده کی نامنظم، رشد غیرطبیعی مو در صورت، نایابوری، افزایش وزن، تخدمان های چند کیستی، افزایش آنдрوزن (بالینی و یا بیوشیمیایی)، عدم تخمک گذاری و یا تخمک گذاری به تعداد کم و نقص در عملکرد هیپوتالاموس، هیپوفیز، عملکرد تخدمان (افزایش LH و کاهش FSH)، کاهش استروژن و افزایش تستوسترون و بسیاری عوامل شناسایی کننده دیگر نام برد [۷-۱۶]. برای درمان این بیماری اغلب دارو درمانی توصیه می شود و درمان های غیر دارویی برای این گروه شامل محدودیت های رژیمی و فعالیت بدنی می باشد [۸-۹]. ورزش و فعالیت بدنی چربی های بدن را که محل ذخیره استروژن ها و تولید هورمون های استروئیدی است کاهش می دهد [۱۰]. پژوهشگران بر این باورند که ورزش منظم و نه چندان سنگین برای این گروه جدا از درمان های کلینیکی، یک روش سالم و طبیعی است [۱۱]. در مطالعه ای با هدف بررسی اثر ورزش فیزیکی بر هیپر آندروزنیسم و آزو اسپرمیو آمنوره روی زن 84 مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک که همگی به طور تصادفی انتخاب شده بودند، نشان داد که میزان آندروزن و استروژن های دیگر و همچنین 17α - بتا استراديول در نتیجه ورزش کاهش و فرکانس قاعده کی بهبود یافته است. البته در این تحقیق شدت تمرین ورزشی مشخص نشده است [۱۲]. همچنین در بررسی اثرات ورزش های هوایی روی سندروم تخدمان پلی کیستیک مشخص شد که ورزش های هوایی جدا از تغییر در چربی های بدن باعث تغییر در هورمون های جنسی نیز می شوند [۱۳]. در گذشته روی اثر تمرینات منظم ورزشی با شدت بالا ($80-85$ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی)، شدت متوسط ($70-75$ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی) و شدت کم ($50-55$ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی) مطالعاتی انجام شده که نتایج در ارتباط با غلظت تستوسترون در گروه با شدت بالا

متغیرهای وابسته عبارتند از: میزان هورمون محرك فولیکول، هورمون لوئینی کننده (LH)، تستوسترون آزاد و استروژن که تعییرات مربوط به آنها در آخر آزمایش سنجیده می‌شود.

بعد از حصول اطمینان از القاء سندروم تخدمان پلی کیستیک، حیوانات به طور تصادفی به سه گروه شامل گروه کنترل نرمال (۱۰ سرموش صحرایی ماده بالغ که بدون دریافت هیچ ماده‌ای و تمرین ورزشی)، گروه سندروم تخدمان پلی کیستیک (کنترل بیمار) (۱۰ سرموش صحرایی ماده بالغ pcos که بدون انجام هیچ گونه تمرینات ورزشی) و گروه تجربی ورزش با شدت کم (۱۰ سرموش صحرایی ماده بالغ (pcos) و گروه تجربی ورزش با شدت متوسط (۱۰ سرموش صحرایی ماده بالغ (pcos) تقسیم شدند.

در هفته اول گروه ورزش با شدت کم و گروه ورزش با شدت متوسط روی نوار گردان راه رفتند. تعییرات مربوط به سرعت و مراحل مختلف آشنايی حيوان با دستگاه تردميل در جدول ۱ بيان شده است.

گروه های تجربی و رسیدن به مرحله اسمیر واژینال شاخی پایدار، به مدت ۶۰ روز هر روز آزمایش اسمیر واژینال گرفته می‌شد [۱۶-۱۷].

نحوه محاسبه فعالیت بدنی و تنظیم نوار گردان

با استفاده از مطالعه شپردوگولنیک در سال ۱۹۷۶ در مورد جوندگان، در شدت بین ۶۵ الی ۷۰٪ حداکثر اکسیژن مصرفی (۲۸ متر در دقیقه) برای هر موش میزان زمان مورد نیاز برای دویدن روی نوار گردان به دست آمد. به منظور تنظیم تعییرات احتمالی سرعت نوار گردان به دلیل انتقال و جابجایی نوار گردان ویژه جوندگان به محیط آزمایشگاه ابتدا تسمه نوار گردان با متر اندازه گیری شد و سپس نقطه‌ای از آن به عنوان معیار مشخص شد. آن گاه مدت زمان سپری شده برای یک دوره چرخش کامل تسمه نوار گردان در فرمول سرعت وارد شد و نتیجه با مانیتور الکترونیکی دستگاه مطابقت داده شد.

متغیرهای پژوهش شامل متغیرهای مستقل و متغیرهای وابسته به شرح ذیل می‌باشند:

متغیرهای مستقل عبارتند از: ۱- فعالیت بدنی در دو مقدار شدت کم ۲۰ متر در دقیقه و شدت متوسط ۳۷ متر در دقیقه [۳۵].

جدول ۱: مراحل مختلف آشنايی حيوان با دستگاه تردميل [۳۶]

هرمه	زمان(دقیقه)	شیب %	سرعت(متر در دقیقه)	گروه ۱	گروه ۲
۱	۳۰	۰	۲۰	۲۰	۲۰
۲	۴۰	۰	۲۰	۲۰	۲۰
۳	۵۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰
۴	۵۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰
۵	۶۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰
۶	۶۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰
۷	۶۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰
۸	۶۰	۸	۲۰	۲۰	۲۰

پژوهش حاضر بر اساس آزمون کولموگراف- اسمیرنوف تمامی داده از توزيع نرمال برخوردار بودند ($p > 0.05$). برای مقایسه چندگانه بين داده های هورمون LH از آزمون کروس كالوالیس استفاده شد ($p < 0.05$). از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ برای آزمون فرض ها و تحلیل داده ها و از نرم افزار اکسل برای رسم نمودارها و جداول و توصیف داده استفاده شد.

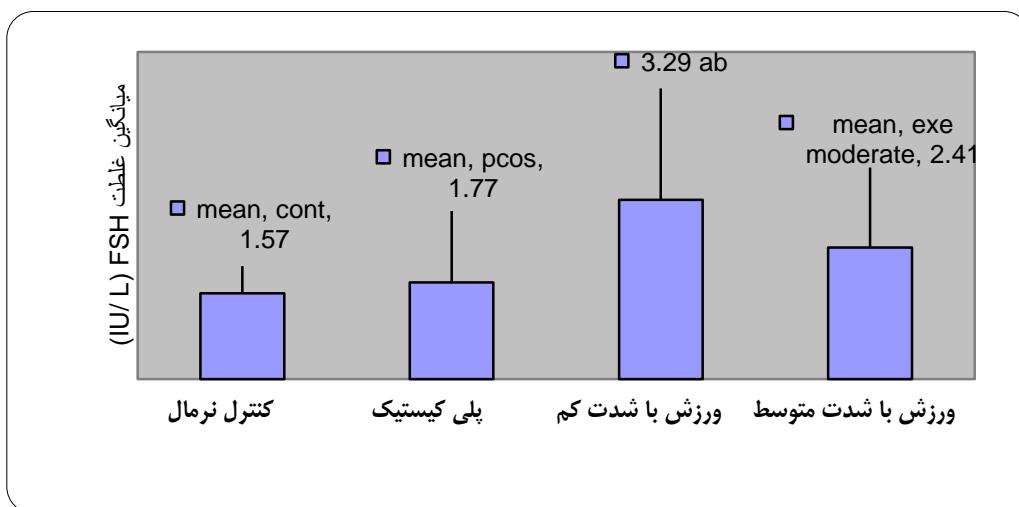
یافته ها:

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که میزان هورمون FSH در گروه تجربی ورزش با شدت کم با توجه به نمودار ۱ دارای افزایش معناداری نسبت به گروه کنترل سالم و کنترل بیمار

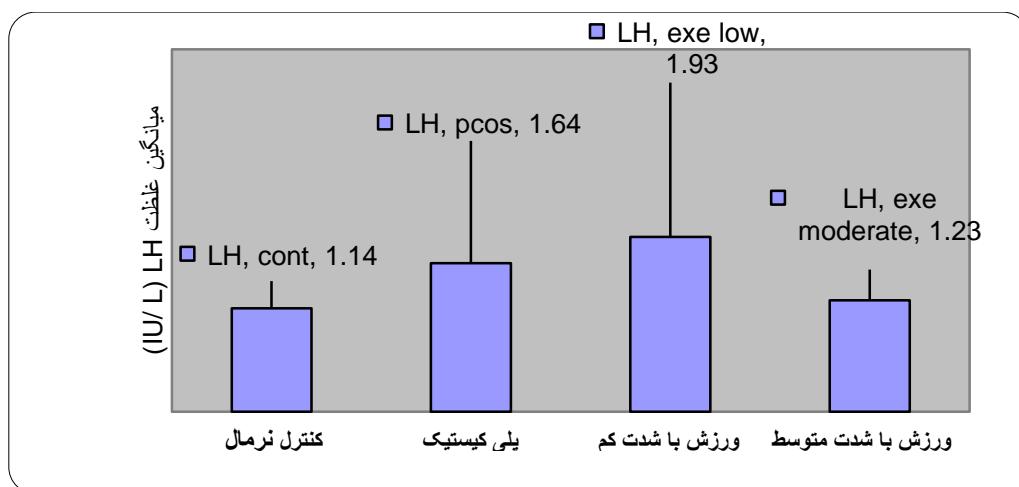
قابل ذکر است که انجام تمرینات ورزشی هشت هفته به طول انجامید. بعد از ۳۲ ساعت از آخرین جلسه تمرین و ۱۲ ساعت ناشتا، موش های تمام گروهها تشريح و از قلب آنها به وسیله سرنگ پنج سی سی خون گرفته شد. بعد از جداسازی سرم خون، غلظت هورمون های محرك جسم زرد (LH)، هورمون محرك فولیکول (FSH)، تستوسترون آزاد و استروژن به روش الیزا در آزمایشگاه دانشگاه علوم پزشکی چهرم اندازه گیری شد. برای مقایسه میانگین و انحراف معیار هورمون ها در گروه های مورد مطالعه از تحلیل واریانس یک طرفه و به دنبال آن آزمون توکی برای مقایسه چندگانه بین گروه های مختلف استفاده شد. $p < 0.05$ به عنوان سطح معناداری آماری در نظر گرفته شد. در

کاهش از خود نشان می دهد که این کاهش معنادار نمی باشد ($p < 0.05$). هورمون استروژن نیز با توجه به نمودار ۴ دارای افزایش نسبت به گروه کنترل سالم می باشد که این افزایش معنادار نیست ($p > 0.05$).

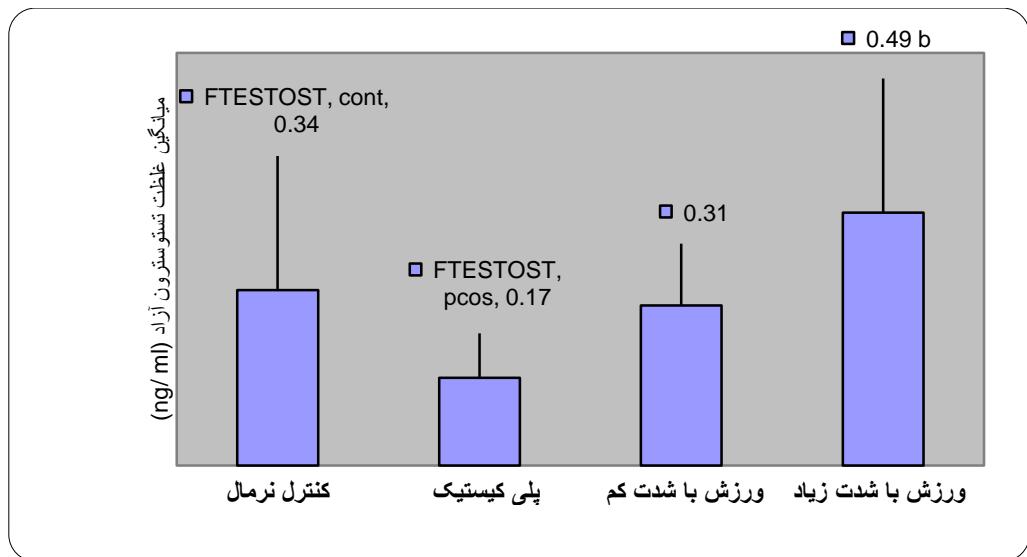
می باشد ($p < 0.05$). ولی میزان هورمون LH در گروههای تجربی ورزش با شدت کم و متوسط با توجه به نمودار ۲ افزایش معناداری را نسبت به گروه کنترل سالم از خود نشان نمی دهد. هورمون تستوسترون آزاد نیز با توجه به نمودار ۳ در گروه تجربی ورزش با شدت متوسط دارای افزایش معناداری نسبت به گروه کنترل بیمار می باشد و گروه تجربی با شدت کم نیز

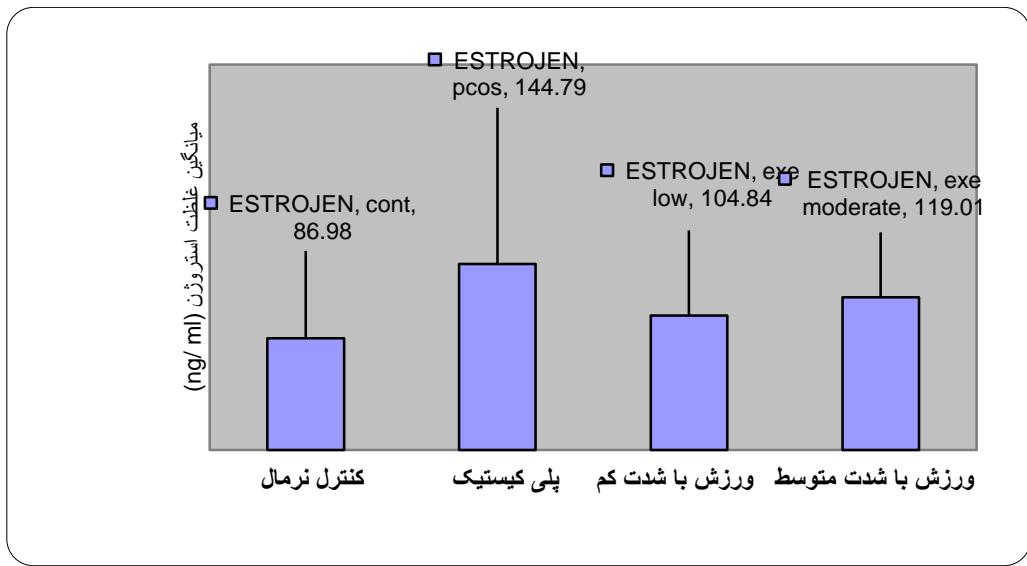
نمودار ۱: مقایسه میانگین هورمون FSH در گروه های کنترل و تجربی (IU/ L)

نمودار ۲: مقایسه میانگین هورمون LH در گروه های کنترل و تجربی (IU/ L)

نمودار ۳: مقایسه میانگین هورمون تستوسترون آزاد در گروه های کنترل و تجربی (ng/ ml)

نمودار ۴: مقایسه میانگین هورمون استروژن در گروه های کنترل و تجربی (ng/ ml)

جدول ۲: مقایسه میانگین هورمون های FSH, LH، تستوسترون آزاد و استروژن به تفکیک گروه های کنترل و تجربی در موش های صحرابی

سطح معنی داری	ارزش فیشر	شدت متوسط	شدت کم	PCOS	کنترل
.0/056	2/7885	۳/۲۹±۱/۴۷	۲/۴۱۶±۲/۰۴ab	۱/۷۷±۱/۳	۱/۵۷۳±۰/۵
.0/۳۸۹	۱/۰۳۶	۱/۲۳۷±۰/۳۴	۱/۹۳۳±۱/۷	۱/۶۴۸±۱/۳۵	۱/۱۴۲±۰/۳
.0/015	.0/015	.0/۴۹۴±۰/۲۶b	.0/۳۱۹±۰/۱۲	.0/۱۷۸±۰/۰۸	.0/۳۴۳±۰/۲۶
.0/۴۶۴	.0/۸۷۵	۱۱۹/۰/۱±۵/۰۵۶	۱۰۴/۸۴۴±۶۶/۲۲	۱۴۴/۷۹±۱۲۱/۵۳	۸۶/۹۸±۶۷/۹۹
تستوسترون آزاد (ng/ml)					
استروژن (ng/ml)					

a: اختلاف معناداری نسبت به گروه کنترل ($P<0/05$).b: اختلاف معناداری نسبت به گروه PCOS ($P<0/05$).

در جای خود سبب کاهش GnRH و به دنبال آن کاهش میزان LH می شود [۲۷]. کاهش هورمون LH در پژوهش حاضر در گروه تجربی ورزش با شدت متوسط نسبت به گروه سندرم تخدمان پلی کیستیک معنادار نمی باشد، ولی نشان دهنده اثرات مثبت ورزش با شدت متوسط بر میزان تغییرات هورمونی LH سندرم تخدمان پلی کیستیک است. البته میزان استروژن و تغییر معناداری در این تحقیق نداشته است. همچنین بیان شده است که انجام ورزش های با شدت زیاد در افراد آموزش ندیده باعث افزایش قابل توجه هورمون های جنسی می شود [۳۰]. به نظر می رسد که ورزش با شدت کم و با مدت زمان طولانی تر بر میزان تغییرات هورمونی مؤثرتر باشد. افزایش تستوسترون آزاد می تواند به علت کاهش مقدار گلبولین های اتصالی به هورمون های جنسی باشد [۲۱-۲۲]. از طرفی افزایش هورمون تستوسترون آزاد در گروه تجربی ورزش با شدت متوسط و حجم ۶۰ دقیقه در روز را می توان به این موضوع مرتبط دانست که تستوسترون آزاد در گروه تجربی ورزش با شدت متوسط و حجم ۴۰ دقیقه در روز را می توان به این موضوع مرتبط دانست که تمرین استقامتی در روزی هورمون تستوسترون آزاد بررسی کردند هم خوانی دارد [۳۲]. همچنین در بررسی زنان پس از یک جلسه تمرین ورزشی با شدت ۷۵ درصد حداکثر ضربان قلب به حجم ۴۰ دقیقه، افزایش معناداری را در هورمون تستوسترون مشاهده کردند. محققان دلیل این امر را چنین می دانند که کاهش میزان تصفیه تستوسترون در مقدار خون به دلیل ورزش استقامتی، کاهش جریان پلاسمای خون کبدی که باعث تصفیه کمتر می شود، همچنین تغییر در پروتئین های متصل به تستوسترون که موجب افزایش تستوسترون آزاد و کاهش مصرف آن می شود [۳۳]. اما کاهش هورمون تستوسترون در گروه تجربی ورزش با شدت کم که معنادار نمی باشد را می توان به افزایش هورمون FSH در همین گروه در پژوهش حاضر نسبت داد و متوجه اثرات مثبت تمرینات ورزشی با شدت کم نسبت به شدت متوسط شد. از طرفی اظهار شده است که فعالیت های ورزشی سبب افزایش هورمون بتائندروفین می شود که در جای خود سبب کاهش GnRH و به دنبال آن کاهش میزان LH می شود [۳۴].

نتیجه گیری:

با توجه به تحقیق حاضر می توان چنین بیان کرد که انجام تمرینات منظم ورزشی به ویژه با شدت های کم در بهبود

بحث:

با توجه به مداخلات تمرینات ورزشی در بهبود علائم سندروم تخدمان پلی کیستیک، نتایج قطعی هنوز نامشخص باقی مانده است. در یک بررسی آزمایشی مشخص شد که زنان مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک که دارای اضافه وزن و اختلال عملکرد تخدمان هستند، ورزش می تواند باعث تنظیم تعادل هورمون های تخدمانی آن ها شود. این موضوع نشان دهنده این است که سازوکارهای همراه با اختلال عملکرد تخدمان می تواند با ورزش بهبود یابد [۱۵]. در تحقیقات مشخص شده که هیپرآندروژنیسم و افزایش سطح سرمی هورمون های لوئیزینی، تستوسترون در این بیماری شایع است [۲۱-۲۲]. در تحقیقات دیگر انجام شده اظهار شده است که تمرینات ورزشی استقامتی FSH با شدت های متفاوت باعث افزایش و تعادل هورمون FSH می شود، البته این تغییرات معنادار نبوده است [۲۳-۲۵]. در پژوهش حاضر، میزان FSH با توجه به نمودار ۱ در گروه تجربی ورزش با شدت کم دارای افزایش معناداری نسبت به گروه کنترل و گروه سندرم تخدمان پلیکیستیک می باشد که نشان دهنده اثرات مثبت ورزش با شدت کم در میزان تغییرات FSH در سندرم تخدمان پلیکیستیک است. بر اساس تحقیقات انجام شده قبلی مشخص شده است که انجام ورزش با شدت معین مقدار FSH را به میزان کم کاهش می دهد که مخالف با یافته های پژوهش حاضر است. علت این پدیده می تواند طول دوره درمان، شدت به کار برده شده در پژوهش حاضر و همچنین استفاده از نمونه های حیوانی، روش های مختلف ورزش کردن و طول مدت زمان اعمال ورزش باشد [۳۰]. میزان هورمون LH با توجه به نمودار ۲ در گروه های تجربی با شدت کم افزایش یافته است که این اختلاف معنادار نمی باشد. میزان این هورمون در گروه ورزش با شدت متوسط کاهش داشته که این اختلاف معنادار نیست، ولی نشان دهنده اثرات مثبت ورزش با شدت متوسط بر میزان هورمون LH می باشد. همچنین در پژوهشی دیگر با هدف بررسی اثرات تمرینات ورزشی روی زنان مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک مشخص شده است که میزان هورمون LH کاهش یافته است که مخالف با یافته های پژوهش حاضر است. البته تغییرات مربوط به LH در پژوهش حاضر معنادار نبوده است [۲۶]. به طور کلی، گنادوتropین ها گلیکوپروتئین هایی هستند که در پاسخ به هورمون های آزاد کننده گنادوتropین هایی هبیوفیز آزاد می کنند. آزاد شدن ضربهای GnRH (هورمون آزاد کننده گنادوتropین) موجب تولید ضربهای غلظت های LH و FSH می شود. [۲۷]. در تحقیقاتی بیان شده است که فعالیت های ورزشی در افراد سبب افزایش هورمون بتائندروفین می شود که

صیغمانه محققین را در اجرای این طرح یاری کردند قدردانی می شود.

عواض سندروم تخدمان پلیکیستیک از طریق تاثیر بر هورمون های جنسی به خصوص FSH و تستوسترون مؤثر می باشد.

عارض منافع: نویسندها هیچ گونه تعارض منافعی در این مطالعه نداشته اند.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از مسئولین، دست اندر کاران و کارشناسان محترم دانشگاه آزاد اسلامی واحد چهرم که

References:

- Hatami H, Razavi SM, Eftekhar AH, et al. Textbook of public health. 1st ed. Tehran: Arjmand Publ 2006; 1656. (Persian)
- Hashemichashemi Z, Garavand N, Dehkordi KH, and et al. Comparison of single bout of moderate intensity exercise on growth hormone active and inactive women. Jundishapur J Med 2011; 11(2): 147-56. (Persian)
- Sarvari A, Naderi MM, Heidari M, et al. Effect of environmental risk factor on human fertility. J Report Infertil 2010; 11(4): 341-55. (Persian)
- Skrtic A, Sokolic L, Borovecki A, et al. Immuno histochemical localization of CD31, NOTCH1 and JAGGED1 proteins in experimentally induced polycystic ovaries of immature rat. Actahistochem 2011; 113(3): 262-9.
- Baravalle C, Salvetti NR, Mira GA, Pezzone N, et al. Microscopic characterization of follicular structures in letrozole induced polycystic ovarian syndrome in rat. Arch Med Res 2006; 37(7): 830-9.
- Forozanfar F. Ovulation step by step. Kashan: Print Publ Morsel Kashan; 2010: 81-105. (Persian)
- Legro RS, Adashi A, Levng P, et al. Polycystic ovarian syndrome in the ovary. San Diego: Elsevier Acad Press; 2004: 489-512.
- Hollmann M, Runnebaum B, Gerhard I. Effects of weight loss on the hormonal profile in obese, infertile women. Hum Report 1996; 11(9): 1884-91.
- Clark AM, Thornley B, Tomlinson L, et al. Weight loss in obese infertile women results in improvement in reproductive outcome for all forms of fertility treatment. J Hum Report 1998; 13(6): 1502-6.
- Alijani E, Hiattgheibi R. Survey of 8 weeks aerobic exercise on LH changes and fat percent of Chamran university non-athletic girls. J Mov 2002; 25(6): 17-23. (Persian)
- Christopher N, Tymchuk Sheva B, Tessler R, et al. Changes in sex hormone-binding globulin, insulin, and serum lipids in postmenopausal women on a low-fat, high-fiber diet combined with exercise. J Nutr Cancer 2000; 38(2): 158-62.
- Jedel E, Labrie F, Odén A, et al. Impact of electro-acupuncture and physical exercise on hyperandrogenism and oligo/amenorrhea in women with polycystic ovary syndrome: a randomized controlled trial. Am J Physiol Endocrinol Metab 2010; 300(1): E37-45.
- Moro C, Pasarica M, Elkind-Hirsch K, et al. Aerobic Exercise Training Improves Atrial Natriuretic Peptide and Catecholamine-Mediated Lipolysis in Obese Women with Polycystic Ovary Syndrome. J Clin Endocrinol Metab 2009; 94(7): 2579.
- Garekani ET, Mohebbi H, Kraemer RR, et al. Exercise training intensity/volume affects plasma and tissue adiponectin concentrations in the male rat. Peptides 2011; 32(5): 1008-12.
- Moran LJ, Harrison CL, Hutchison SK, et al. Exercise decreases anti-müllerian hormone in anovulatory overweight women with polycystic ovary syndrome: a pilot study . Horm Metab Res 2011; 43(13): 977-9.
- Schulster A, Farookhi R, Brawer JR. Polycystic ovarian condition in estradiol valerate-treated rats: spontaneous changes in characteristic endocrine features. Biol Reprod 1984; 31(3): 587-93.
- Brawer JR, Munoz M, Farookhi R. Development of the polycystic ovarian condition (PCO) in the estradiol valerate-treated rat. Biol Reprod 1986; 35(3): 647-55.
- Beloosesky R, Gold R, Almog B, et al. Induction of polycystic ovary by testosterone in immature female rats: modulation of apoptosis and attenuation of glucose/insulin ratio. Int J Mol Med 2004; 14(2):207-15.
- Baravelle C, Salvetti NR, Mira GA, et al. The role of ACTH in the pathogenesis of polycystic ovarian syndrome in rats: hormonal profiles and ovarian morphology. Physiol Res 2007; 56(1): 67-78.
- Schulster A, Farookhi R, Brawer JR. Polycystic ovarian condition in estradiol valerate-treated rat: spontaneous changes in characteristic endocrine features. Biol Repord 1984; 31(3): 587-93
- Pasquali R, Casimirri F, Balestra V, et al. The relative contribution of androgens and insulin in determining abdominal fat distribution in premenopausal women. J Endocrinol Invest 1991; 14(10): 839.
- Peiris AN, Sothmann MS, Aiman EJ, Kisseebah AH. The relationship of insulin to sex hormone binding globulin: role of adiposity. Fertil Steril 1989; 52(1): 69.
- Palomba S, Giallauria F, Falbo A, et al. Structured exercise training programme versus hypocaloric hyperproteic diet in obese polycystic ovary syndrome patients with anovulatory infertility: a 24-week pilot study. Hum Reprod 2008; 23(3): 642-50.
- Vigorito C, Giallauria F, Palomba S, et al. Beneficial effects of a three month structured exercise training program on cardiopulmonary functional capacity in young women with polycystic ovary syndrome. Clin Endocrinol Metab 2007; 92(4): 1379-84.
- Orio F, Giallauria F, Palomba S, et al. Metabolic and cardiopulmonary effects. 2008; 14: 11-9.

26. Atarzade Hosseini R, Sardar MA, Tghavi M, et al. Effects of aerobic exercise training program on the level of Luteinizing Hormone, Follicle stimulating testosterone and Dehydroepiandrosterone Androstanone plasma of obese women with polycystic ovary syndrome. *J Endocrinol Metabol Medical Sciences Shahid Beheshti Univ*2012; 14(1): 39-46. (Persian)
27. Elias AN, Wilson AF. Exercise and gonadal function. *Hum Reprod* 1993; 8(10): 1747-61.
28. Grossman A, Moult PJA, Gaillard RC, et al. The opioid control of LH and FSH release: effects of a met-enkephalin analogue and naloxone. *Clin endocrinol (Oxf)* 1981; 14 (1): 41- 7.
29. Hall JE. Gayton Medical Physiology. Trans. Sepehri H, Rastgar Farajzadeh A. Vol. 1. Tehran: Rafi Publ; 2006: 1027-384. (Persian)
30. Bonen A, Ling WY, MacIntyre KP, et al. Effects of exercise on the serum concentrations of FSH, LH, progesterone, and estradiol. *Eur J Appl Physiol Occup Physiol* 1979; 42(1): 15- 23.
31. Golding LA. YMCA fitness testing and assessment manual. Champaign: Human Kinetics Publ; 2000: 107-37.
32. Marandi M, Mohebbi H, Gharakhanlou RG. Reactions IGFBPs, IGF-I, GH and testosterone intense exercise session. *Olympic* 2003; 12(4-28): 7-15. (Persian)
33. Consitt LA, Copeland JL, Tremblay MS. Hormone responses to resistance vs endurance exercise in premenopausal females. *Can J appl physiol* 2001; 26(6): 574-87.
34. Berg U, Enqvist JK, Mattsson CM, et al. Lack of sex differences in the IGF-IGF BP response to ultra endurance exercise. *J Med Sci Sport* 2008; 18(7): 706-14.
35. Bedford TG, Tipton CM, Wilson NC, et al. Maximum Oxygen consumption of rats and its changes with various experimental procedures *J Appl Physiol Respir Environ Exerc Physiol* 1979; 47(6): 1278-83.

Effect of exercise on sex-hormone in rats with polycystic ovary syndrome

Miri MS^{*1}, Nikseresht A¹, Karimi Jashni H², Kargar Jahromi H³, Sobhanian S⁴

Received: 10/31/2012

Revised: 04/30/2013

Accepted: 05/29/2013

1. Dept. of Physical Education, Islamic Azad University, Jahrom Branch, Jahrom, Iran
2. Dept. of Anatomy, School of Medicine, Jahrom University of Medical Sciences, Jahrom, Iran
3. Zoonoses Research Center, Jahrom University of Medical Sciences, Jahrom, Iran
4. Dept. of Nursing, School of Nursing, Jahrom University of Medical Sciences, Jahrom, Iran

Journal of Jahrom University of Medical Sciences, Vol. 11, No. 3, Fall 2013

Abstract

J Jahrom Univ Med Sci 2013;11(3):39-47

Introduction:

Weight gain and fat accumulation are the risk factors which lead to polycystic ovary syndrome. The aim of this study was to examine the effect of exercise intensity on sexual hormone changes in rats with polycystic ovary syndrome.

Methods and Materials:

40 female Wistar rats (180 ± 20 mg) with 2 to 3 consecutive estrous cycles during 12 to 14 days were selected. The first two groups were divided into control ($n=30$) and polycystic ($n=30$) that got sick by estradiol valerate injection after 60 days. The polycystic groups were divided into three groups of observer ($n=30$), experiment group 1 (low-intensity exercise ($n=30$)) and experiment group 2 (moderate intensity exercise ($n=30$))). Exercises were performed in 6 sessions of 60 minutes per week for 8 weeks. The mice were anesthetized by injection of 5 ml of blood directly from the heart and the blood factors were measured through Elisa; ANOVA and LSD samples were used for normal distributions and Kruskal-Wallis test for analysis of data that were not normally distributed.

Results:

Concentrations of FSH in experiment group 1 increased significantly compared to the control and observer groups. Also, free testosterone was significantly higher as compared to the observer group. FSH concentration in group 2 was higher as compared to the control and observer groups, and changes to LH, estrogen and androstenedion were not significant compared to the control group despite their increase.

Conclusion:

According to weight changes and sexual hormones (FSH and Androstenedion) exercise, especially with low intensity, may improve the symptoms of polycystic ovary syndrome.

Keywords: Exercise, Polycystic Ovarian Syndrome, Sex Hormone, Rats

* Corresponding author, Email: amoozesh.miri@yahoo.com